

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Thomæ Tamburini Societatis Jesu Siculi
Caltasinettensis, In ... Universitate Messanensi Theologiæ
Primarii Professoris, Tractatus Quinque In Quinque
Ecclesiæ Præcepta**

Tamburini, Tommaso

Dilingæ, 1697

Caput VIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40032

Modus evadendi obligationem denuntianda sollicitationis est,

Si sollicitatus confiteatur cum sollicitante, hic potest illum absolvere absque onere denuntiandi.

Hæc, inquam, propositio tanquam scandalosa damnatur, & ita prohibetur simul cum alijs quibusdam, ut ille, qui eam docuerit, vel defenderit, vel de ea disputaverit, nisi ipsam impugnando, incidat in excommunicationem latæ sententiæ Summo Pontifici reservatam, & item prohibetur sub mortali, ne quis eam in praxim deducat.

CAPUT VIII.

PURUS.

1. **P**ura tunc est Confessio, quando fit propter purum finem placendi Deo, & propter remissionem suorum peccatorum; qui ergo propter alium finem confitetur, semperne, & quo peccato peccat?

2. Respondeo, & dico primò, certum esse, peccare mortaliter, qui confitetur propter finem mortaliter peccaminosum v. gr. ad finem pertrahendi Confessarium ad mortale, vel ad finem consequendi opinionem bonam, ut sic facilius grave quid furari v. gr. possit, vel ut possit adytum habere ad turpiter v. gr. peccandum, &c. Ratio est manifesta, quia sic committitur mortale in ipsa confessione, quod opponitur gratiæ sanctificanti, quæ deberet à Sacramento conferri.

3. Dico secundò, peccari venialiter, si finis sit peccatum veniale, &

Confessio sit legitima, & dolore debito non carens, juxta superius dicta; tunc enim pœnitens haberet pro fine primario, & per se intentionem placendi Deo, & per accidens adjungeretur peccatum veniale: ut si quis v. gr.posito, quòd legitime confiteatur, admittat tamen secundariam intentionem placendi hominibus, suo parenti, suo Magistro, &c. seu etiam secundariam intentionem vanæ gloriæ; quòd si totus finis, atque adeò primarius sit peccatum veniale v. gr. inanis Gloria, unde non curaret quis, seu negligeret, aut explicite, sive implicite finem placendi DEO, sanè peccaret mortaliter ex defectu recti finis.

4. Hinc collige nequaquam mortaliter peccare eum, qui, ut bonam opinionem apud Confessarium virum, gravem sibi notum conservet, confitetur apud illum peccata levia, sed antea à gravibus per alium Confessarium absolutus ritè fuerat, ut notat Bonacina *loc. cit. n. 5.* cum alijs. Ratio est, quia ejusmodi finis non est mortalis, & ex alia parte est ex secundaria intentione, & item cum debito dolore, alijsque requisitis exhibitas prædictas confessiones fuisse, supponimus. Sylvester allatus à Diana *3. p. tract. 4. resol. 132.* ait, hunc nihilominus peccare venialiter, quia id saltem sapit aliquam hypocrisis, & mendacium; sed sentendum est cum dicto Diana, neque sic (si aliud non addatur) peccare venialiter, quia conservare suum bonum nomen, non est hypocrisis, & cum Pœnitens nihil falsum loquatur, quamvis factò suo permittat, Confessarium de-

de-ripi, non dicit tamen ipse menda-
cium: sic certe permisit Christus Do-
minus, quòd deciperentur duo ejus di-
scipuli in Emaus, quando finxit, se
longius ire velle, nec tamen menda-
cium dixit; confirmatur ex Villalo-
bos, tom. 1. tract. 1. num. 9. dist. 35.
ubi affirmat, sapè propter aliquam ra-
tionabilem causam esse conveniens, va-
riare confessarium. Quare sentire vi-
detur, id non rarò etiam esse expediens;
nimirum pro majore conscientia quie-
te, propriaque animæ rationabili con-
solatione.

CAPUT IX.

Fidelis.

1. Tunc fidelis est confessio, quan-
do exhibetur sine dolo, & fal-
lacia, hoc est, sine deceptione, quæ
fiat confessario; planius dica, fiat
DEO.

2. Hinc primò, graviter peccabis,
si omittas aliquod peccatum, aliàs non
ritè absolutum; si varies numerum,
peccatorum mortalium, dicendo mi-
norem numerum pro majore, immò
etiam majorem pro minore; qui error
Rusticorum, & mulierularum esse
solet; si confitearis peccata certa, ut
dubia, vel contra; Pœnitens enim,
ut fidelitatem DEO servet, debet de-
clarare peccata eo modo, quo sunt in
sua conscientia.

3. At verò, qui omittit manifesta-
re in confessione aliquod peccatum ve-
niale, vel mortale jam ritè absolutum,
ne venialiter quidem peccat; quia e-
Tambur. de Præcept. Eccles.

justi modi peccata, ut supra vidimus, sunt
materia, sufficiens quidem, sed non
necessaria.

Qui autem mentitur in confessione
in re ad confessionem non pertinente,
ut si dicat, se vocari Petrum, cum vo-
cetur Paulus, peccat quidem venialiter,
sed non mortaliter, si juxta nuper dicta
cap. 2. observet illa, quæ pro legitima
confessione sunt necessaria; quia hac
in re mentiri non esset, nisi leviter, con-
tra prædictam fidelitatem, si aliud non
superaddatur, de quo mox à num. 8.
lege Bonacinam loc. c. n. 2. & de Lugo
diss. 16. sect. 2.

4. Idem puto, id est, esse solùm
peccatum veniale, si quis dicat, se vel-
le facere confessionem generalem om-
nium peccatorum, & deinde taceat ali-
quod peccatum mortale, aliàs ritè abso-
lutum; cum enim non sit de necessi-
tate talis confessionis, omnia peccata
jam absoluta manifestare; solùm erit
mendacium levè, quia dicit, se velle
omnia jam absoluta confiteri, & dein-
de aliqua tacet.

Quòd si Pœnitens solùm confessario
dicat, se velle confessionem generalem
peragere, nec addat illud (omnium
peccatorum) puto, hunc ne venialiter
quidem peccare, quia adhuc confessio
generalis nominari verè potest illa, quæ
aliqua omittit ex ritè absolutis; qua-
re sic pœnitens in nihilo mentitur;
præterea communis omnium sensus
est, etiam Confessarijs notus, quòd in
confessione generali, non omnia,
alias ritè confessa,
aperiuntur.